

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 24. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 154 — 158.)

154.

Ustawa z dnia 9. lipca 1894,

upoważniająca Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy tyczącej się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów złotych austriackiej waluty.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów korony węgierskiej następującej umowy:

Artykuł I.

Na podstawie artykułu XIX. umowy monetarnej i walutowej z dnia 11. sierpnia 1892, postanawia się w obopólnym porozumieniu się, że z długu wspólnego nieustalonego w kwocie 312 milionów złotych austriackiej waluty w biletach państwowych ma być wykupiona na razie częściowa kwota 200 milionów złotych austriackiej waluty.

Wykupienie to nastąpi za pomocą wywołania i wykupienia biletów państwowych na jeden złoty

austriackiej waluty, tudzież za pomocą wykupienia odpowiedniej części biletów państwowych innych kategorii.

Artykuł II.

Dalsze wydawanie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty zamyka się z dniem, w którym umowa niniejsza zostanie zawarta.

Istniejący powszechny obowiązek do przyjmowania w miejsce zapłaty biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, wydanych aż do wspomnianego dnia pod firmą c. i k. centralnej kasy państwowej i datą z dnia 1. lipca 1888, gaśnie dnia 31. grudnia 1895. Atoli aż do dnia 30. czerwca 1896 przyjmowane będą rzeczony bilety państwowe na jeden złoty austriackiej waluty we wszystkich obopólnych kasach państwowych i urzędach, tudzież w c. i k. wspólnych kasach i urzędach z tytułu zapłaty, zaś w kasach spełniających w obu obszarach państwowych funkcje kasy zamiany do wymiany za inne ustawowe środki zapłaty.

Wywołanie i wykupywanie wspomnianych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty będzie zarządzane w ciągu roku 1894 drogą rozporządzeń wydanych przez c. k. Ministerstwo skarbu i przez królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu w porozumieniu z c. i k. wspólnym Ministerstwem skarbu. Jako ostateczny termin do wykupywania ma być ustanowiony dzień 31. grudnia 1899.

Z upływem dnia 31. grudnia 1899 ustaje wszelki obowiązek państwa do wykupienia tych biletów państwowych.

Artykuł III.

Oprócz tego wykupić należy aż do końca 1897 bilety państwowe na pięć złotych względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty w takiej kwocie, która doliczona do kwoty biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty wydanych aż do dnia, w którym niniejsza umowa będzie zawarta, da ogólną kwotę dwustu milionów złotych austriackiej waluty.

W celach wykupienia wyzspomnianej kwoty biletów państwowych na pięć złotych, względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty nie zarządza się ich wywołania, natomiast skutecznią c. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu w biegu powyżej ustanowionych lat i aż do powyżej ustanowionej kwoty wycofanie tych biletów państwowych na pięć złotych, względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty, które znajdują się obecnie w kasach państwowych lub do nich wpłyną.

Dla łatwiejszego wykonania tego wykupienia można w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem skarbu także zarządzić, ażeby poddano wykupieniu bilety państwowe na pięć złotych, względnie na pięćdziesiąt złotych austriackiej waluty, znajdujące się w zapasach c. i k. centralnej kasy państwowej lub do niej wpływające a to w miarę kwot przeznaczonych na wykupienie.

Artykuł IV.

Wykupywanie wywołanych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, tudzież wykupywanie biletów państwowych innych kategorii nastąpi zapomocą innych środków płatniczych, wszakże z wyłączeniem biletów państwowych. W miejsce wykupionych biletów państwowych, innych biletów państwowych wydawać nie wolno.

C. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu wydadzą na wykupienie biletów państwowych w każdym z lat 1894 i 1895 jednokoronówki za dwadzieścia milionów złotych austriackiej waluty, które na podstawie artykułu VIII. umowy monetarnej i walutowej wybite być mają. Wspomniane jednokoronówki, które na wykupywanie biletów państwowych mają być wydane, wliczone będą do ustanowionego w artykule IX. tejże samej umowy kontyngentu wybijania monet; ich wydanie przez obustronne zarządy skarbowe nastąpi wedle klucza rozdziału ustanowionego w artykule X. umowy monetarnej i walutowej.

Środki zapłaty, które ponad te kwoty do wykupywania bądź za srebrne złote austriackiej waluty, bądź za bilety Banku austriacko-węgierskiego będą potrzebne, otrzymają c. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu przez złożenie w Banku austriacko-węgierskim dwudzie-

stokoronówek, dokonać się mające odpowiednio do postanowień następującego artykułu.

C. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu ustanowią zgodnie w każdym z osobna przypadku w jakiej wysokości ustawowa przeciwwartość za złożone dwudziestokoronówki uiszczona być ma sztukami srebrnych złotych, a w jakiej wysokości w biletach bankowych.

Artykuł V.

C. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu złożą w Banku austriacko-węgierskim stopniowo i w miarę potrzeby w stosunku kwot ustanowionym w artykule XIX. umowy monetarnej i walutowej dwudziestokoronówki aż do kwoty maksymalnej 160 milionów złotych austriackiej waluty.

Z tej kwoty maksymalnej przypadnie zatem na c. k. Ministerstwo skarbu kwota 112 milionów złotych, zaś na królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu kwota 48 milionów złotych austriackiej waluty.

W celu dostarczenia gwarancyi za to, że złożone złoto nie będzie użyte odmiennie od pierwotnego przeznaczenia, zawrze każdy z obu rządów skarbowych z Bankiem austriacko-węgierskim umowę co do tych składów, która zawierać będzie następujące postanowienia:

1. C. k. Ministerstwo skarbu, względnie królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu składa w odnośnym głównym zakładzie Banku austriacko-węgierskiego dwudziestokoronówki aż do wysokości maksymalnej przypadającej na każde z nich.

W miarę dokonanego złożenia i w takim stosunku, że jeden złoty austriackiej waluty liczy się za równy dwom koronom, oddaje Bank austriacko-węgierski składającemu Ministerstwu skarbu do dyspozycji w odnośnym zakładzie głównym przeciwwartość, a to wedle żądania składającego Ministerstwa skarbu albo w pieniądzach srebrnych kurantowych, albo w biletach bankowych.

2. Złożone dwudziestokoronówki wliczone będą do skarbu metalowego Banku austriacko-węgierskiego. O ile przeciwwartość za złożone dwudziestokoronówki dana była przez Bank nie w pieniądzach srebrnych kurantowych, ale w biletach bankowych, złożone dwudziestokoronówki, dopóki w tym względzie nie nastąpi inne zgodne ustawowe uregulowanie, użyte być mogą ze strony Banku tylko na pokrycie tych wspomnianych biletów bankowych i nie ma Bank prawa przez wliczenie tych składów do zapasów metalowych podwyższyć odpowiednio do artykułu 84. statutów Banku au-

stryacko-węgierskiego ogólną sumę dopuszczalnego obiegu biletów bankowych.

Dotrzymanie tego postanowienia wykazywane będzie szczegółowo w sposobie cyfrowym w przeglądach tygodniowych, które Bank austriacko-węgierski stosownie do artykułu 104 statutu podaje do publicznej wiadomości.

3. Na wypadek, że obecny do końca roku 1897 trwający przywilej Bankowi austriacko-węgierskiemu nie będzie odnowiony, lub gdyby Bank austriacko-węgierski przed tym terminem przystąpił do likwidacji, jest Bank austriacko-węgierski obowiązany, otrzymane w ten sposób dwudziestokoronówki zwrócić c. k. Ministerstwu skarbu, względnie królewskiemu węgierskiemu Ministerstwu skarbu na ich żądanie w zamian za pieniądze srebrne kurantowe lub za bilety bankowe.

Nadto dwudziestokoronówki, które w Banku austriacko-węgierskim zostały złożone, mogą być żądane napowrót na podstawie umowy obu Rządów zawrzeć się mającej ze zgodą obustronnych czynników ustawodawczych za zwrotem równej kwoty w pieniądzech srebrnych kurantowych lub w biletach bankowych.

4. Bank austriacko-węgierski jest obowiązany w miarę własnych zapasów c. k. Ministerstwu skarbu, względnie królewskiemu węgierskiemu Ministerstwu skarbu na podstawie żądania postawionego w porozumieniu z drugim Zarządem skarbu oddać do dyspozycji w odnośnym zakładzie głównym bez potrącenia i bez kosztów każdą dowolną kwotę pieniędzy srebrnych kurantowych w zamian za bilety bankowe.

5. Bank austriacko-węgierski nie ma prawa żądać jakiegokolwiek bądź wynagrodzenia za trud wynikający z przeprowadzenia tej umowy.

Rzeczywiście wynikłe koszty opakowania i transportu będą Bankowi zwrócone.

6. Treść niniejszej umowy będzie stanowczo uregulowana w przypadku odnowienia przywileju.

7. Skuteczność takiej między jednym z obu Ministerstw skarbu a Bankiem austriacko-węgierskim zawartej umowy zawisła od warunku, że równa umowa zawartą zostanie między Ministerstwem skarbu drugiego obszaru państwowego monarchii a Bankiem austriacko-węgierskim

Artykuł VI.

Bilety państwowe wykupione przez Ministerstwa skarbu obu obszarów państwowych i uczynione niezdolnymi do użycia oddawane będą bez wynagrodzenia c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu.

C. i k. wspólne Ministerstwo skarbu zarządzi zniszczenie biletów państwowych, które mu przez

oba Ministerstwa skarbu jako wykupione i niezdolne do użycia oddane zostaną, tudzież tych biletów państwowych, które przez c. i k. centralną kasę państwową bezpośrednio wykupione i do użycia niezdolnymi uczynione zostały. C. k. Ministerstwo skarbu i królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu mają prawo współdziałać przy niszczeniu wykupionych biletów państwowych za pośrednictwem urzędników w tym celu wysłanych.

Artykuł VII.

Co do wydatku spowodowanego przez wykupywanie biletów państwowych, który pokryty będzie ze strony królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych w części 70 za sto, zaś ze strony krajów korony węgierskiej w części 30 za sto (artykuł XIX umowy monetarnej i walutowej), tudzież co do zaliczek przez oba Ministerstwa skarbu c. i k. centralnej kasie państwowej w celu wykupywania udzielonych, względnie co do dopłat tejże uiszczyć się mających, nastąpi miesięczny obrachunek między oboma Ministerstwami skarbu, a tak samo i z c. i k. wspólnem Ministerstwem skarbu.

Gdyby po upływie ostatecznego terminu do wykupienia się okazało, że część wydanych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty do wykupienia nie była przedstawiona, natenczas przypadnie z zaoszczędzenia wynikającego z odpisania tych wydanych lecz do wykupienia nie przedstawionych zatem umorzonych biletów państwowych (artykuł VIII) część 70 za sto krajom i królestwom w Radzie państwa reprezentowanym a część 30 za sto krajom korony węgierskiej.

Artykuł VIII.

Bilety państwowe, które na podstawie niniejszej umowy zostały wykupione, będą natychmiast po dokonaniem zniszczeniu odpisane z kwoty długu nieustalonego w biletach państwowych, który ma być zapłacony na koszt wspólny (artykuł XIX umowy monetarnej walutowej) jako umorzone i będą jako umorzone wykazane.

Kwota biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, które wydane zostały aż do dnia, w którym niniejsza umowa będzie zawarta, a których aż do ostatecznego terminu wykupienia do wykupienia nie przedstawiono, zostanie po upływie tego ostatecznego terminu wykupienia odpisana z kwoty nieustalonego długu w biletach państwowych, który ma być zapłacony na koszt wspólny jako umorzona i będzie jako taka wykazana.

Aż do czasu odpisania tego umorzenia prowadzić się będzie co do biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty osobny bieżący rachunek i wykazywać się będzie kwota tych biletów państwowych, które już wykupione i zniszczone zostały,

tudzież kwota owych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, które są jeszcze w obiegu.

Artykuł IX.

Obieg biletów państwowych ogranicza się od tego dnia, w którym niniejsza umowa zawartą zostanie na ową sumę, jaka, z uwzględnieniem hipotecznych przekazów (udziałowych przekazów hipotecznych) w sumie maksymalnej 100 milionów złotych austriackiej waluty, które na podstawie ustępu 2. §. 5. ustawy z dnia 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 3 z roku 1868) a względnie węgierskiego artykułu XV. ustawy z roku 1867 wprowadzono w związek z obiegiem biletów państwowych, wynika przy strąceniu biletów państwowych, które odpowiednio do niniejszej umowy wykupiono i zniszczono.

Artykuł X.

Kontrolę co do wykonania urzędzonego tą umową wykupienia biletów państwowych w ogólnej kwocie 200 milionów złotych austriackiej waluty wykonywać będzie odpowiednio do poniżej wspomnianych ustawowych postanowień komisya kontrolująca ustanowiona dla kontroli zarządu wspólnego długu niustalonego ustawą z dnia 10. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 53) a względnie węgierskim XLVI artykułem ustawy z roku 1868.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w. Bacquehem r. w.

Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.

Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

155.

Ustawa z dnia 9. lipca 1894,

asygnująca Ministrowi skarbu kwotę ze złotych monet krajowych waluty koronowej, które stosownie do artykułu III. ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130) w zachowanie złożono.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ministrowi skarbu asygnuje się ze złotych monet krajowych waluty koronowej, które stosownie do artykułu III. ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130) w zachowanie złożono, kwotę do wysokości 224 milionów koron (= 112 milionów złotych austriackiej waluty).

Artykuł II.

Minister skarbu użyć winien tę asygnowaną mu kwotę złotych monet krajowych waluty koronowej wyłącznie na przysposobienie środków zapłaty w szlakach srebrnych złotych lub biletach bankowych austriackiej waluty, potrzebnych do wykupienia biletów państwowych za pomocą złożenia dwudziestokoronówek w Banku austriacko-węgierskim, odpowiednio do artykułu V. ustawy, dotyczącej się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów złotych austriackiej waluty.

Artykuł III.

Co do tego wydatku winien Minister skarbu Radzie państwa w ciągu wykonywania operacji wykupywania przynajmniej raz w każdym roku zdawać sprawę, zaś po przeprowadzeniu całej operacji przedłożyć szczegółowe sprawozdanie.

Artykuł IV.

Komisya kontrolująca Rady państwa dla długu państwa jest powołana do kontroli w tym względzie ażeby Ministrowi skarbu wydaną była ze złotych monet krajowych, znajdujących się pod jej wspólnem zamknięciem taka kwota, jaka odpowiada artykułowi I niniejszej ustawy.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

156.**Ustawa z dnia 9. lipca 1894,**

upoważniająca Ministra skarbu do umniejszenia nieustalonego długu w udziałowych zapisach hipotecznych na kwotę siedmdziesięciu milionów złotych austriackiej waluty.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministra skarbu, ażeby nieustalony dług w udziałowych zapisach hipotecznych z sumy maksymalnej stu milionów złotych austriackiej waluty ograniczył drogą rozporządzenia w czasie, który mu się wyda stosownym, na kwotę siedmdziesięciu milionów złotych austriacką walutą.

§. 2.

W odnośnem rozporządzeniu zarządzi Minister skarbu równocześnie wykupienie tych udziałowych zapisów hipotecznych, które wydane zostały ponad kwotę przez niego ustanowioną, względnie tych biletów państwowych, które zamiast onychże znajdują się w obiegu.

Wykupienie to winno być urządzone odpowiednio do następujących postanowień:

Wykupienie wspomnianych udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych, nastąpi zapomocą innych ustawowych środków wypłaty, wszakże z wyłączeniem biletów państwowych.

Wykupione udziałowe zapisy hipoteczne, względnie wykupione a do użycia niezdołnemi uczynione bilety państwowe, oddane będą bez wynagrodzenia c. i k. wspólnemu Ministerstwu skarbu.

W miejsce wykupionych udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych, innych udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych już wydawać nie wolno.

§. 3.

Kwota udziałowych zapisów hipotecznych, względnie biletów państwowych, które jako wykupione odstawione zostaną do c. i k. wspólnego Ministerstwa skarbu, będzie natychmiast po dokonaniu zniszczeniu tychże odpisana z ogólnej kwoty tego nieustalonego długu jako umorzona i będzie jako taka wykazana.

§. 4.

Środki wypłaty potrzebne do wykonania tej operacji wykupna, przysposobione być mają zapomocą zaciągnięcia długu rentowego królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, niosącego z uwolnieniem od podatków najwyżej czteroprocentowe odsetki.

§. 5.

Komisya kontrolująca Rady państwa dla długu państwa powołana jest do kontroli nad wykonaniem postanowień niniejszej ustawy.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

157.**Obwieszczenie c. k. Prezydenta Ministrów z dnia 24. lipca 1894,**

podające do wiadomości, że między Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów korony węgierskiej zawarto umowę ustanowioną w ustawie z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 154).

W wykonaniu ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 154) zawarto Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z Ministerstwem krajów korony węgierskiej umowę, tyczącą się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów złotych austriackiej waluty w brzmieniu ustanowionem wspomnianą ustawą. Równocześnie umówiły się obopólne Rządy, że wspomniana umowa ogłoszona będzie i nabędzie prawnej mocy dnia 24. lipca 1894.

Windisch-Graetz r. w.

158.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1894,

zarządzające wywołanie i wykupienie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty.

Na podstawie ustawy z dnia 9. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 154) upoważniającej Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z Ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy dotyczącej się wykupienia biletów państwowych w ogólnej sumie 200 milionów austriackiej waluty, rozporządza się po uzyskaniu zgodności z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu i w porozumieniu z c. i k. wspólnym Ministerstwem skarbu wywołanie i wykupienie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty pod firmą c. i k. centralnej kasy państwowej i z datą z dnia 1. lipca 1888 wydanych, a to stosownie do następujących postanowień:

1. Dalsze wydawanie biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty zamyka się z dniem dzisiejszym.

C. k. kasom państwowym i urzędom, tudzież c. i k. wspólnym kasom i urzędom nie wolno od dzisiejszego dnia wydawać dalej biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty, które się w ich zapasach znajdują, lub u nich wpłacone będą.

2. Istniejący powszechny obowiązek do przyjmowania tytułem zapłaty tych biletów państwo-

wych na jeden złoty austriackiej waluty gaśnie dnia 31. grudnia 1895.

Zatem w prywatnym obrocie przyjmowane będą wspomniane bilety państwowe tylko jeszcze aż do 31. grudnia 1895 włącznie jako zapłata w ich imiennej wartości, względnie w wartości płatniczej ustanowionej w artykule XXIII ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126).

3. Natomiast są c. k. kasy państwowe i urzędy tudzież c. i k. wspólne kasy i urzędy obowiązane, przyjmować wspomniane bilety państwowe na jeden złoty austriackiej waluty jeszcze aż do dnia 30. czerwca 1896 tytułem zapłaty, zaś c. k. kasy spełniające funkcje kas zamiany, tudzież c. i k. centralna kasa państwowa w Wiedniu także do wymiany za inne ustawowe środki wypłaty, wszakże z wyłączeniem biletów państwowych.

4. Począwszy od dnia 1. lipca 1896 aż do dnia 31. grudnia 1899 wspomniane bilety państwowe na jeden złoty austriackiej waluty przyjmowane będą dy zamiany za inne ustawowe środki wypłaty, z wyłączeniem wszakże biletów państwowych, już tylko w c. k. kasach spełniających funkcje kas zamiany, tudzież w c. k. centralnej kasie państwowej w Wiedniu.

5. Po dniu 31. grudnia 1899 wykupienie tych biletów państwowych na jeden złoty austriackiej waluty już miejsca nie ma i ustaje z upływem tegoż dnia wszelki obowiązek państwa do wykupienia tych biletów państwowych.

Plener r. w.